

Alle, at det ikke hidtil er saaledes, at Forloberne ere pligtige at være tilstede ved selve Vielsen; altsaa, det er en ny Cautel, man vil have tilføiet. Naar der her ankes over, at Bekjendtgjørelsen til Thinge ikke har den Betydning, som den burde have, for at give Handlingen fuld Rotoritet, saa troer jeg, vi alle vide, at Lysning til Ægteskab paa Landet stundom kan foregaae for en meget lidet talrig Forsamling, og vi vide jo alle, at der meget hyppigt gives Bevillinger, hvorved Lysningen ganske falder bort. Der er altsaa, synes mig, ikke nogen Grund til i dette Tilfælde at være strengere end ellers. Med Hensyn til de øvrige Bemærkninger, saa forekom det mig, at den ærede Ordfører paa den ene Side forlangte en større Offentlighed, og paa den anden Side dadlede den Offentlighed, der er tillagt den hele Handling ved Lovudkastet. Imidlertid, da jeg er langt fra at ville gaae tilværks paa en chicanös Maade, vil jeg strax bemærke, at den ærede Ordfører talte for en større Offentlighed i Bekjendtgjørelsen om Handlingen, men derimod imod Offentlighed ved selve Handlingens Foretagelse. Nu troer jeg, at der ved Bekjendtgjørelsen af Handlingen virkelig er en tilstrækkelig Offentlighed tilstede efter Lovudkastet, derved at Bekjendtgjørelsen skal stee 3 Gange til Thinge (Ordføreren: Det staaer der Intet, om). Vel er der ikke nogen stor Forsamling tilstede paa Thinge, men selve den Omstændighed, at der hos Dyrigheden forlanges og paa Thinget foregaaer en saadan Bekjendtgjørelse, det vil være et saaeftaaende, et saa sjeldent forekommende Tilfælde, at det vil tiltrække sig baade Dyrighedens og Retsovidnernes og de øvrige paa Thinget tilstedeværende Menneffers Opmærksomhed i en ganske usædvanlig Grad, og jeg tvivler ikke paa, at en saadan Bekjendtgjørelse til Thinge vil ogsaa med selve Personernes Navne komme til en ganske anden almindelig Kundskab end Lysningen i Kirken under de allerfleste Tilfælde vil det. En saadan Kundgjørelse til Thinge vil blive Gjenstand for en ganske almindelig Dmtale i hele Retsdistrictet, i det Ringeste i den nærmeste Egn deraf, og derved, troer jeg, er der sørget for den Rotoritet, der aabenbart bør være tilstede. Hvad angaaer veri-

mod Handlingen selv, saa er det sagt, at det kunde tænkes, at der vilde blive forsøgt paa at fremkalde forargelige Optrin, hvor Handlingen foregik; men saadanne Forsøg haaber jeg, at Dyrigheden vil forekomme og kan afværge, men jeg troer fremfor Alt, at man ikke bør lade sig afholde af saadanne Hensyn fra hvad der i andre Henseender er hensigtsmæssigt, og jeg skal navnlig bemærke, at, skulde de forargelige Optrin bestaae i at insultere de Personer, der ville indgaae Ægteskab paa denne Maade, vil Leilighed dertil ikke savnes andetsteds, om end og de ikke indfinde sig paa Thinge, og man vil kunne gjøre Forsøg derpaa paa Steder, hvor der ikke er saa vel sørget for Sikkerheden, som paa Thingstedet. Hvad der derimod er mig overmaade vigtigt, og navnlig vigtigt i dette Dieblit, er, at, naar der stiftes undtagelsesviis en saadan Form, som af Mange, og som jeg troer ogsaa af den ærede Ordfører, ikke betragtes med megen Gunst, og som den offentlige Mening og den ærede Ordfører selv ønsker indskrænket til en ringe Anvendelse, skal man ikke paalægge nogen Hindring og noget Vaand, som directe gaae ud paa at gjøre Sagen vanstellig, men man skal paa den anden Side heller ikke lette Dingaaelsen af Offentligheden, man skal paalægge Bedkommende at lade Beslutningen træde klart og bestemt frem for dem selv, og man skal paalægge dem at være bekjendt, hvad de have for. Det er det, som man er berettiget til at fordrø, og det skal man ikke estergive, og derfor skal man ikke lade Ægteskab i den Form stiftes i en Aftrog og inden private Vægge, men man skal lade det stifte paa et offentligt Sted. Og paa den anden Side have Bedkommende en Ret til at kræve, at ogsaa for dem Handlingen faaer en saadan Charakter af Høitidelighed, som der kan ligge i, at den foretages paa det til Rets handlinger bestemte Sted. Ligesaavel som den, der søger den kirkelige Vielse, ikke i Almindelighed er henviist til Præstens Stue, men først og fremmest til Kirken, for at foretage Handlingen i Menighedens Dørværelse eller dog saaledes, at Menigheden kan være tilstede, og ligesom Enhver har Ret til at protestere mod, at Præsten vil forlange, at han skal gaae hjem i hans Stue, saaledes har Bedkommende i dette